

2. V prípade zápornej odpovede na otázku 1:

Má sa prihlasovateľ ochrannej známky považovať za konajúceho v zlej viere v prípade, ak prihlási ochrannú známku, aby tak mohol zabrániť konkurenčnému podniku v ďalšom používaní označenia, hoci v čase podania prihlášky vedel alebo musel vedieť, že tento konkurenčný podnik používaním zhodného alebo podobného označenia pre zhodné alebo zameniteľne podobné výrobky alebo služby už získal „plnohodnotné majetkové práva“?

3. V prípade kladnej odpovede na otázku 1 alebo na otázku 2:

Má byť záver o zlej viere odmietnutý, ak sa už označenie prihlasovateľa v obchodnom styku stalo známym a teda získalo ochranu na základe práva o ochrane proti nekalej hospodárskej súťaži?

(¹) Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146.

Žaloba podaná 29. novembra 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika

(Vec C-530/07)

(2008/C 37/18)

Jazyk konania: portugalcina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: S. Pardo Quintillán a G. Braga da Cruz, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhy žalobkyne

- a) určiť, že Portugalská republika si tým, že v súlade so znením článku 3 Smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 (¹) o čistení komunálnych odpadových vôd nevybavila zbernými systémami aglomerácie Angra do Heroísmo, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Costa de Aveiro, Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Ponta Delgada, Ponte de Lima, Póvoa do Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo – Cidade, Vila Real, a
- b) v súlade so znením článku 4 tej istej smernice nepodrobila sekundárnemu čisteniu alebo ekvivalentnému postupu komunálne odpadové vody pochádzajúce z aglomerácií Alto Nabão, Alverca, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Carvoeiro, Costa da Caparica/Trafaria, Costa de Aveiro, Costa Oeste, Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Fundão/Alcaria, Lisboa, Matosinhos, Milfontes,

Moledo/Âncora/Afife, Nazaré/Famalicão, Pedrogão Grande, Ponta delgada, Ponte de Lima, Póvoa de Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Nova de Gaia/Douro Nordeste, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo – Cidade, Vila Franca de Xira, Vila Real,

nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 3 a 4 uvedenej smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd,

— zaviazat Portugalskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Členské štáty mali zabezpečiť, aby najneskôr do 31. decembra 2000 boli všetky aglomerácie s populačným koeficientom (p. k.) viac ako 15 000, a najneskôr do 31. decembra 2005 pre aglomerácie s p. k. od 2 000 do 15 000, vybavené zbernými systémami pre komunálnu odpadovú vodu.

Ďalej článok 4 smernice stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, že komunálne odpadové vody vstupujúce do zberných systémov prejdú pred vypustením sekundárnym čistením alebo ekvivalentným čistením takto:

- najneskôr do 31. decembra 2000 pre všetky vypúšťania z aglomerácií s p. k. viac ako 15 000,
- najneskôr do 31. decembra 2005 pre všetky vypúšťania z aglomerácií s p. k. od 10 000 do 15 000,
- najneskôr do 31. decembra 2005 pre vypúšťania do sladkých vôd a estuárií z aglomerácií od 2 000 do 10 000 p. k.

...“

(¹) Ú. v. ES L 135, s. 40; Mim. vyd. 15/002, s. 26.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 29. novembra 2007 – Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft/Libro Handelsgesellschaft mbH

(Vec C-531/07)

(2008/C 37/19)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

Žalovaná: Libro Handelsgesellschaft mbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 28 ES vykladať tak, že *sám o sebe* bráni uplatneniu vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré zavádzajú výlučne dovozcov kníh v nemeckom jazyku stanoviť a zverejniť predajnú cenu kníh dovážaných do tuzemska, ktorá je pre konečného predajcu záväzná, pričom dovozca nesmie stanoviť nižšiu cenu, ako je konečná predajná cena stanovená alebo odporúčaná vydavateľom pre štát vydania alebo konečná predajná cena odporúčaná pre tuzemsko vydavateľom so sídlom mimo zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP), po odpočítaní dane z obratu, avšak existuje výnimka, podľa ktorej dovozca, ktorý nakupuje v niektorom zmluvnom štáte EHP za nižšiu nákupnú cenu, ako sú bežné nákupné ceny, smie stanoviť nižšiu cenu, ako je cena stanovená alebo odporúčaná vydavateľom pre štát vydania – v prípade spätného dovozu cena stanovená tuzemským vydavateľom – vo vzťahu k dosiahnutému obchodnému prosperu?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Je možné vnútroštátne zákonné stanovovanie pevných cien kníh vymedzené v prvej otázke, ktoré – v každom prípade tiež v dôsledku spôsobu predaja zasahujúceho do voľného pohybu tovaru – samo osebe odporuje článku 28 ES a ktorého cieľ je úplne všeobecne opísaný prostredníctvom vyžadovaného zohľadnenia „postavenia kníh ako kultúrneho dedičstva, záujmov spotrebiteľov na primeraných cenách kníh a podnikovo-hospodárskych aspektoch obchodu s knihami“, odôvodniť na základe článku 30 ES alebo článku 151 ES, a to napríklad dôvodmi všeobecného záujmu na podpore vydávania kníh, na rozmanitosti knižných titulov v regulovaných cenách a na rozmanitosti kníhkupcov – a to napriek nedostatku empirických údajov, ktorými možno preukázať, že právna regulácia cien kníh je vhodným prostriedkom na dosiahnutie cieľov, ktoré sleduje?

3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku:

Je vnútroštátne zákonné stanovovanie pevných cien kníh v zmysle prvej otázky zlučiteľné s článkom 3 ods. 1 písm. g), článkom 10 a článkom 81 ES napriek tomu, že časovo a vecne bezprostredne nadväzovalo na predchádzajúcu zmluvnú povinnosť kníhkupcov riadiť sa cenami produktov vydavateľstiev stanovenými vydavateľmi (Sammel-reverssystem 1993) a tento zmluvný systém nahradilo?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 29. novembra 2007 – Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch/Gisela Weller-Lindhorst

(Vec C-533/07)

(2008/C 37/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Žalovaná: Gisela Weller-Lindhorst

Prejudiciálne otázky

1. Je zmluva, na základe ktorej majiteľ práva duševného vlastníctva prizná svojmu zmluvnému partnerovi oprávnenie užívať toto právo (licenčná zmluva), zmluvou o „poskytnutí služieb“ v zmysle článku 5 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (nariadenie Brusel I) (¹)?
2. V prípade kladnej odpovede na otázku 1:
  - 2.1. Je miestom poskytovania služby každé miesto v členskom štáte, na ktorom je podľa zmluvy dovolené užívať právo podľa zmluvy, a kde sa aj skutočne užíva?
  - 2.2. Alebo k poskytovaniu služby dochádza v mieste bydliska alebo v mieste sídla správnych orgánov poskytovateľa licencie?
  - 2.3. V prípade kladnej odpovede na otázku 2.1. alebo otázku 2.2. je príslušný súd oprávnený rozhodnúť aj o odmenách za licenciu, ktoré vyplývajú z užívania práva v inom členskom štáte alebo treťom štáte?
3. V prípade zápornej odpovede na otázku 1. alebo na otázky 2.1. a 2.2.: Má sa príslušnosť na zaplatenie odmeny za licenciu podľa článku 5 bodu 1 písm. a) a c) nariadenia Brusel I naďalej posudzovať podľa zásad, ktoré vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora Európskych spoločenstiev týkajúcej sa článku 5 bodu 1 Dohovoru o právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach z 27. septembra 1968 (Bruselský dohovor)?

(¹) Ú. v. ES L 12, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42.